

Antoni Gaudí i Cornet i Jordi Bonet i Armengol, dos homes, dos cristians i dos arquitectes

† Lluís Martínez Sistach

Cardenal arquebisbe de Barcelona

Em plau moltíssim participar activament en aquest homenatge ben merescut a l'arquitecte i bon amic Jordi Bonet i Armengol, promogut per dues institucions molt nostres i de les quals en forma part el nostre arquitecte qualificat de la construcció de la Basílica de la Sagrada Família. Es tracta de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi i de la Fundació canònica de la Junta Constructora de la Sagrada Família. Hi participo com a president del patronat d'aquesta Fundació i per la llarga amistat que m'uneix amb en Jordi Bonet.

M'uneix a l'homenatge una amistat i un treball conjunt que ve de lluny en les realitats eclesials i des de fa anys en la Basílica de la Sagrada Família perquè com a president de la Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família les relacions són constants en les reunions del Patronat, intensificades darrerament per la preparació de la visita del Sant Pare Benet XVI amb motiu de la Dedicació de la Basílica el 7 de novembre de 2010.

Desitjo posar en relleu les grans semblances que veig entre l'arquitecte Antoni Gaudí, servent de Déu i mestre, i l'arquitecte Jordi Bonet, deixeble avantatjat d'aquest mestre genial, no només ni principalment per la tècnica arquitectònica, sinó per molts altres aspectes que explicitaré sintèticament.

En primer lloc, els dos són arquitectes que han viscut l'exercici d'aquesta noble i necessària professió com una vocació que ha anat marcant tota la seva vida amb una dimensió espiritual i social.

En segon lloc, els dos benvolguts arquitectes són catòlics de paraules i de fets i els continguts religiosos han marcat la seva vida i el seu treball.

En tercer lloc, com Gaudí, Jordi Bonet participa en els esdeveniments de l'Església i de la societat. Tost dos se senten profundament homes d'Església i homes del país. En el seus cors vibren l'amor a l'Església i l'amor a Catalunya. I aquests dos amors no els tanquen, sinó que els esperonen per estar ben obert a tots els pobles del món.

En quart lloc, els dos són uns autèntics artistes i no s'han quedat només en la tècnica, que certament la dominen, sinó que han practicat amb encert el dibuix, la pintura, el disseny, etc.

En cinquè lloc, l'arquitecte de Déu Antoni Gaudí i l'arquitecte Jordi Bonet s'han anat identificant en el seu treball i en la seva vida amb la construcció del temple de la Sagrada Família. Del primer sabem que va anar deixant ofertes temptadores per dedicar-se exclusivament a la "Catedral dels pobres"; la Sagrada Família que projectava i construïa era la seva vida, i fou aquesta obra que va anar convertint la seva vida acostant-se a Déu i assolint més i més la santedat. El segon, Jordi Bonet, segueix els mateixos passos, dedicant més i més la seva vida a completar la construcció de la Basíli-

ca de la Sagrada Família i –degut als avenços de facilitat de comunicacions del nostre temps– esdevenint un bon ambaixador arreu del món del nostre entranyable i singularíssim temple gaudinià.

Diria que aquesta creixent sintonia entre Bonet i Gaudí, ha fet possible que aquell hagi pogut interpretar el pensament del segon, trobant i introduint solucions als reptes que s’han anat i es van presentant en la nostra construcció que encisa tot el món. Han estat sempre solucions belles i segures que tots podem admirar i gaudir.

Malgrat que el temple és molt gran, Jordi Bonet el coneix pam a pam i parla de Gaudí i del seu projecte com si l’hagués escoltat moltes vegades de viva veu de l’autor. Coneix el pensament de Gaudí, valora el projecte del mestre i l’ha anat executant durant molts anys. Escoltant les explicacions de Jordi Bonet, descobreixes la riquíssima simbologia, la innovadora tècnica i la profunda espiritualitat del genial servent de Déu Antoni Gaudí.

Com a president de la Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família, fa uns dies parlava amb en Jordi Bonet sobre la torre que representarà Jesucrist i que tindrà 170 metres i li deia que cal assegurar molt l’altíssima grua que es col·locarà. Ell, emocionat, em digué que a la Sagrada Família tot és providencial i que ell palpa constantment la presència de Déu.

Ho deia Gaudí: a la Sagrada Família tot és providencial. Ho és certament que “l’arquitecte de Déu” ens hagi deixat aquest bellíssim i singularíssim temple que meravella tot el món, els entesos i els senzills. És providencial que hagués pensat un servidor –sense que ningú m’ho hagués suggerit– que convenia consagrar aquest temple per acabar el seu interior. És providencial que el Sant Pare hagués acceptat la meva invitació perquè vingués a presidir l’esmentada dedicació, ell que es diu Josep i per tant s’ha acomplert el que deia Gaudí, que el temple l’acabaria Sant Josep i cal posar en relleu que sense cercar-ho, la dedicació la feu Benet XVI el 7 de novembre de 2010, diumenge, i fou el 7 de novembre de 1982, diumenge, que el beat Joan Pau II visità la Sagrada Família.

És, també, providencial que disposem avui de la Basílica per a la celebració del culte, per a l’evangelització de milers i milers de persones, moltes d’elles no creients que la visiten i es meravellen de la seva bellesa que pot portar-les a Déu, per la catequesi de milers i milers de cristians que s’enriqueixen amb la seva riquíssima simbologia bíblica i litúrgica, per la valoració de les famílies que hi troben el seu model, la Sagrada Família de Natzaret i també per la presència pública de l’Església que ajuda a fer visible el Déu invisible, sense oblidar la dimensió de la caritat cristiana, la solidaritat cristiana, justament a la Sagrada Família que s’anomenà en temps de Gaudí “la catedral dels pobres”.

He tingut molt interès que el passat diumenge 6 d’aquest mes commemoréssim amb una Eucaristia solemne a la Basílica de la Sagrada Família el primer Aniversari de la seva Dedicació i vaig demanar al Sant Pare que tots li agrairíem molt que s’hi fes present. Ell, com sabeu, després d’aquella celebració ara fa un any curulla de *l’ars celebrandi* i de *l’ars participandi*, em va dir que conservaria un record inoblidable de l’esmentada celebració. I amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut, l’agost d’aquest any, em va dir que mantenia un record molt agradable de la seva visita a Barcelona. Li vaig demanar dues coses i va realitzar-les totes dues: dir a l’*Angelus* del diumenge passat al Vaticà, unes paraules que recordaven el que havia fet feia un any a la Sagrada Família de Barcelona i lliurar-me un missatge per escrit per fer-se present en la nostra celebració del diumenge passat. Li agraïm a l’estimat Sant Pare Benet XVI tantes manifestacions d’afecte i de delicadesa que ens té a la ciutat i arxidiòcesi de Barcelona i al nostre país.

I com una expressió més del nostre agraïment hem volgut portar al Vaticà i a Roma, Gaudí i la Sagrada Família, mitjançant una magna exposició que inaugurarem el proper 24 d'aquest mes a la sala d'exposicions Braccio di Carlomagno, a la Columnata de Bernini de la Plaça de Sant Pere del Vaticà. El títol de l'exposició és Gaudí i la Sagrada Família de Barcelona. Art, ciència i espiritualitat.

Com a president de la Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família i com a amic i pastor diocesà, em plau dir-te, benvolgut Jordi Bonet i Armengol, moltes gràcies pel teu treball amarat de tècnica, d'enginy, d'art, d'espiritualitat i d'amor a Déu i als germans. Que Déu t'ho pagui!